

Izhaja vsaki četrtek
in velja s poštino vred
in v Mariboru s pošiljanjem
na dom
na celo leto . . . 3 fl.
" pol leta . . . 1 fl. 50 k.
" 1/4 . . . — fl. 80 k.
Brez pošiljanja na dom
za celo leto . . . 2 fl. 50 k.
" pol leta . . . 1 fl. 30 k.
" 1/4 . . . — fl. 70 k.
Posamezni listi se dobijo
pri knjigaru Novaku na
velikem trgu za 5 k.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

Podučiven list za slovensko ljudstvo.

Naročnino sprejema vredništvo v Mariboru.

Rokopisi se ne vračajo,
neplačani listi ne
prijemajo.

Oznanila se prijemajo,
plača za vrstico je 10 k.,
in za kolek 80 k.

„Podak v gospodarstvu bogati deželo.“

Štv. 43.

V Mariboru 22. oktobra 1868.

Tečaj II.

Tretji slovenski tabor

je bil 18. t. m. v Šempasu pri Gorici. Sošlo se je 10.000 ljudi in vladal je naj lepši mir.

Navdušenost je bila zvunredna, vse resolucije so se sprejele eno glasno, naj bolj navdušeno vendar resolucija o zedinjenju vseh Slovencev v jedno kraljestvo. K slednjemu se je slava klicala Avstriji in trikrat Njih Veličanstvu cesarju Francu Jožefu I.

Govorili so: Dr. Lavrič, dr. Vošnjak (štajarski deželni poslanec), dr. Tonkli, Klavžar, Dolenc, Nabergoi, Živič in Doliak.

Govor

dr. Vošnjaka v zadnji seji dežel. zbora
v Gradeu.

G. Herman je s svojim govorom že prej nemške poslance tako razdražil, da so zlo nemirni postali, ko se oglesi dr. Vošnjak k besedi. Dr. Vošnjak razvije naj prej zgodovalno idejo zedinjenja Slovencev od leta 1848. sem. Pripoveduje od ravnega nadvojvode Janez-a. Ko bi še zdaj živel, bi se lahko prepričal, da je ves slovenski narod za zedinjenje. To ni romantična domišlja, ne umetno zahtevanje, temoč celo naravno. Slovenc je praktičen, toraj spozna, da je sedanja razdelitev na 6 kosov za njega težka veriga in zavor vsakemu napredku. (Nemški poslanci posebno Kaiserfeld in Lninger se zmirom glasno razgovarjajo, zato reče govornik predsedniku.) Če vi g. predsednik ne morete zdržati mira v zbornicu, po tem svobodna beseda nema prostora v tej hiši (ker se je zmirom nemir, reče govornik proti nemškim poslancem). Kaže se, da me nočete pustiti govoriti. Za tako liberalnost se zahvalujem. (Nemci obmolknijo in nekteri pritrdijo govorniku.) Nadaljuje, da štajarski Slovenci še enega učilnega zavoda s slovenskim jezikom niso dobili na deželne stroške. Vinorejska šola, ki sploh nič ni vredna, je nemška. Za ptujsko realno-gimnazijo smo beračili šest let, kedaj dobimo zgornjo realko za slovenski Štajtar, to sam Bog ve in naš vsemogočni deželni odbor. (Občuna pohvala pa tudi smeh.) Zakaj vas vežete na sebe, ker sami pravite, do morate doplačati vsako leto na mariborski okrog. Pustite nas bežati z našim primankljejem (deficit), mi si bomo že sami pomagali. Od govor vlade na našo interpelacijo je razčilil ne le nas Slovence, ampak vse Slovane v Avstriji in bo pomagal, da se tem hitrejo prekuene sedanja vlada, ki svojo moč v tem išče, da zaučuje in nazaj tira slovensko narodnost. (Nemir med Nemci. G. predsednik opominja govornika, da po oprav. redu ne sme odgovoriti na vladin odgovor.) Dr. Vošnjak: Saj le kritikujem. Predsednik: To ni dovoljeno. Dr. Vošnjak dokazuje, da je bila interpelacija skoz in skoz resnična. Tujsvo zpet kaže svojo moč. Kdor enti in se bori za svoj narod, tega preganjajo ti taji vsiljenci s sovraštvom, ki se od korzikanske osvete le v tem loči, da narodnjaka na enkrat ne zakoljejo, a ropajo mu njegovo občansko čast in bitje. (Veliki nemir med nemci in klici naj se govorniku od-

tegne beseda.) In po tem se čudite, da se gane isti del naroda, ki ga tujstvo še ni spravilo popolnoma ob svojo zavest. Tujčeva peta nas je dosti dolgo teptala. Zbudili so se Slovenci, Slovani. Tudi mi vemo, da nas je 80 milijonov, ki slovanski govorijo, misljijo in čutijo. (Zmir veliki nemir med Nemci.) Slovanstvo ju bo v veljavu vpeljalo. — Naprej in slovanstvo, to je identično. (Krohot med nemci.) Slovenci se morajo in se bodo zedinili. Federalizem, ki edini se vtegne rešiti Avstrijo bode napravil na tej strani Litave štiri skupine: gališko, česko, nemško s sedežem v Beču, in slovensko s sedežem v Ljubljani. (Ugovori od nemške strani Rehpauer: Kaj še.) Dr. Vošnjak: Da, da!

Ljubljana je naravno središče celega slovenskega naroda. Ločitev Slovencev od Nemcev na Štajarskem ni težka. Pri Spilteldu stoji severni mejnik in slovenški Trst je južni. Kar se tiče deželnega premoženja, Vam radi pustimo vse hiše, zavode, staro in novo zidanje v Gradeu, Vi pa nam pustite Rogasko slatinino in Dobrno. (Velik nemir in nasproti klici med Nemci.) — Ko bi tudi prosti narod ne bil povsod za zedinjenje, pa je za nje vsa narodna inteligencija in vsi narodni časniki. In tem gotovo ni za to, svojemu narodu škodovati. Z našo narodno intelligencijo, v našim narodnim časopistom Vam še enkrat kličem v imenu celega naroda: „Ločitev in po tem zedinjenje, zedinjenje vseh Slovencev!“

Gospodarske stvari.

Hrošči kot živež in kot obrtniško blago.

Neki natoroslovec v Berlinu piše o tem sledeče: V najnovejšem času se pripravlja iz hroščev ugodno dišeča in prav okusna jula, ki ima okus juhe iz rakov in je posebno slabim bolenikom koristna. Zvuh tega se s hrošči lahko dobro pitajo svinje, kokoši in race in se iz njih dela dober gnoj. Naj več se jih vendar za to porabi, da se iz njih dela dobra voznama žaga, kurivo in celo olje za jed, ktero se v vročih ponjavah iz njih pravi; nadalje se dela iz hroščev lepa pričarna barva in zadnje tudi krvno lugasta sol, ktero posebno rabijo barvari in klučavnica.

Sadjereja.

Cepljenje v na pol razklani divjak.

Pripravljanje žlahtne vejice.

Žlahtna vejica se mora prierzati, da je podobna zagozdi in da ima podobo tudi nožuega rezala, ker po tem popolneje izpolni celi razcep. Rezati pa se mora prav pazljivo, da se namreč pri rezanju ne tišči, temoč samo lahko vreže, ker po takem rezu se skorja žlahtne vejice bolje drži, kar je sila potrebno, če hočemo, da se požlahtnjenje gotovo prime.

Pripravljanje divjaka.

Divjak se mora tako odzagati, kakor pri vcepljenju v celi razcep in žagorez ravno tako z ostrim nožem očistiti,